

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції 248-48
Телефон Адміністрації 228-41
Телефон Друкарні 228-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Коато: П. К. О. Львів 534 000
Валу Чеських Лесов.
Прага „Діло“
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . . . 3.00 злот.
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. У
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-и „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Політичний процес у Києві.

ЧЛЕНИ ОПОЗИЦІЇ КП(б)У ПІД ЗАМІТОМ „ПАРТІЙНОГО САБОТАЖУ“.

Перед найвищим судом УССР стануть не-
багато членів українського опозиційного бло-
ку, а саме:

Кудрявцев — б. секретар київських партій-
них комітетів (окружного й міського), член
центр. комітету КП(б)У і політбюро УССР;

Олійник — б. секретар київського партій-
ного комітету;

Марголін — секретар окружного комітету
в Дніпропетровську;

Прамек — секретар обласного комітету
в Дніпропетровську;

Помеччинин;

Єгоров — секретар міського партійного ко-
мітету;

Фролов — інструктор київського партійно-
го комітету;

Тумак, Дроздов — члени КП(б)У.

Начальний прокуратор УССР Яценів заки-
дає в акті обвинувачення, що підсудні вели
„партійний саботаж“: приймали до партії та на
відповідальні становища „ворогів народу“ і не
виконували директив союдної компартії.

(АТЕ.)

Валери Славек.

Львів, 23. червня 1938.

Бувають несподіванки, яких джерело зв'язане з тайною людської індивідуальності. Несподіванка, яку вчора пережив польський сойм і всі ті пречислені польські політики та публіцисти, які вже кількакратно клали хрестини на політичній кар'єрі полк. Валерія Славека, полягає у тому, що людина, яка є індивідуальністю, може випасти завжди, в кожній найменш сподіваній хвилині, при якійнебудь нагоді, а то й без нагоди, сама собі її створюючи. Цим і ризикнувся історичні індивідуальності від сірих — хай і найбільш талановитих — політиків та громадських діячів, що не ними кермують по-ді, тільки вони ними кермують, не вони залежать від конюнктури, тільки вони самі не раз собі ту конюнктуру нагнітають, або використо-
вують для себе у цілій повноті випадкову й са-
му собою розмірно дрібну подію. Наприклад кілька тижнів тому польське політичне життя зазнало теж одну несподіванку, зв'язану теж з тайною індивідуальності людини: досить було того, щоб на одно опорожнене сенатське місце президент покликав колишнього кількакратно-
го післятравневого прем'єра проф. Барта, то-
го, про якого теж уже казали, що він „ніколи“ до державно-адміністративної верхівки не вер-
неться, щоб відразу вся польська преса почала
визнати з особого п. Барта найвищі державні
достоїнства. Було б заміло і безперечно пере-
більшенням казати про п. Барта чи п. Славека
як про постаті на міру великих державних ді-
ячів, яких імена очолюють окремі сторінки все-
світньої історії. Але нема сумніву, що один і
другий — це індивідуальності, кожний зовсім
ішого типу, але індивідуальності, такі, які по-
требують тільки маленької і цілком випадко-
вої нагоди, щоб відразу всіх своїх суперників
переростати на голову і задивлятися на місці,
як єдиний кандидат. Досить було такої цілком
випадкової і непередбаченої події, як смерть
Цара, щоб поруч із кандидатурою полк. Славека
на маршала сойму не було нікого іншого, що
зрівноважило б питому П. агу. Витворилася
гротескна ситуація, що ніхто з тієї людини,
як індивідуальності, мусіли мовчки признати
й усі ті аспекти, колишній одинокій, співпар-
тійці з ББ та навіть приятелі Славека, які в о-
станньому часі (від яких двох літ) не тільки від
нього відійшли, але й усім явищами та критич-
німи хідями його поборювали і політично ізолю-
вали.

Полк. Валери Славек, колишній трикрат-
ний післятравневий прем'єр (від березня до
серпня 1930. р., від грудня 1930 до травня 1931
і від березня до жовтня 1935), голова головної
управи Зайонаку Legionistів, співтворець кон-
ституції і нової виборчої ординації, та фактич-
ний творець обов'язкової державної системи,
був в оцьому новому соймі німою позицією:
рідко коли взагалі появлявся, ніколи в ніякій
справі не зазігав голосу, тільки в кулуарах
присідав до нього то один то другий посол,
що маркував дуже виразно „дистанс“, що во-
го діяло від отого мовчаного і таємничого ді-
яча. Бо характеристичною рисою Валерія Сла-
века це та риса, що П. придбав у рр. 1905—1908,
коли працював активно у бойовій організації
ППС: темне і похмуро обличчя, на якому покла-
чене відлукком власної бомби, бомби револю-
ційності, відзеркалює наверх нахил до кон-
спірації, сильну волю та безоглядність у послі-
довній реалізації ісповідуваних доктрин. Вла-
стунений від державної верхівки, не тільки офі-
ційної, але тієї півофіційної, якою є су-
спільна верхівка, оперта о кермуючі державні
членики та співпрацюючі з ними, був проте
завжди там, який діяв за кулісами: його імя
повторювалось завжди при всіх важко. гдах, по-

Відносини між словацькими автономістами і праським урядом загострені.

Президія словацької народної партії рі-
шила на засіданні у Братиславі заперестувати
проти заявлення „Словенської Правди“ та
проти переслідування словацьких автономістів.
Делегація словацьких послів і сенаторів пред-
ложити прем. Годку словацькі постулати.

Словацькі послы інтерв'ювали, домага-
ючися щоби випустити на волю 5-ох арешто-
ваних за виборчу агітацію, але без успіху.

Як подає „Словак“ братиславські чехи по-
чали бойкот словацьких купців і ремісників та
завільювати словацьких слуг і робітників.

ГОСТРИЙ ВИСТУП МІН. ГЕБЕЛЬСА ПРОТИ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ.

На „святі сонця“ виступив мін. Гебельс
промовою, в якій м. ін. заповів даліш протикі-
дівські репресії, крім того торкнувся судет-
ських німців. Німеччина не буде — мовляв —
безжонечно толкувати переслідування німців у
Чехословаччині. Призир Австрії вказує, що не
можна прилучувати до чужої держави суціль-
ної національної групи. Досить саів — Німеч-
чині треба діл.

Три британські кораблі затонули коло Валенсії.

Національні літаки збомбардували і зато-
пили 3 британські кораблі, один у валенсійській
пристані, два недалеко від неї. Залози врято-
вани.

ЕСПАНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ВІЙСЬКА ДІ-
ШЛИ ДО РІКИ СОНЕЛЛІ.

Як подає комунікат національної головної
кватири, на фронті Кастельону нац. війська пі-

шли вперед, заняли села Валлеро, Санчіа, Ріве-
занче і Ондя та дійшли до долини бігу ріки
Сонеллі.

На фронті Теруеаю нац. частини опанували
Вента де лл Кампанера, Ескольон дель Кампо,
Рамельас де Барато, Ла Теферія та ряд менших
місцевостей.

Зістрілено 2 червоні літаки.

Врхикнязь Отто Габсбург' замешкає в Аргентині?

Паризький „Матен“ довідується з Бразилії,
що врхикнязь Отто купив більший маєток у про-
вінції Санта Фе і там хоче замешкати на по-
стійне.

РЕЕСТРАЦІЯ ЖИДІВСЬКИХ МАЄТКІВ
У АВСТРІЇ.

Жиди — б. австрійські громадяни дістали

реестраційні формуляри, які мусять виконати
до кінця цього місяця, подаючи стан свого май-
на. Жиди, що перебувають за кордоном, зло-
жить формуляри до осені.

Хоч реестрація майна не обов'язує жидів —
громадян чужих держав, вони занепокоєні тим
розпорядком.

Японці намагаються відтяти Китай від ССР.

Домей подає: Японські війська рівнобіжно
офензивою на Ганков поведуть офензиву на
Синфу у провінції Шансі та на Льюн у Гонані.
Пі два міста становлять оперативну базу китай-
ської комуністичної армії. Коли японці їх здо-
лають, вони перетнуть т. зв. „червоний шлях“,
яким більшовики посилають поміч для Китаю.

ЯПОНЦІ ВИПОВІСТЬ ВІЙНУ КИТАЄВІ?

„Ніші-Ніші“ твердить, що мін. Угакі ви-
стає Китаєві війну, щоб могли перевести фор-
мальну блокаду і позбавити Китай поміч за-
кордоном.

Домей дementує ту погоду.

ПОГОЛОСКИ ПРО БРИТАНСЬКИЙ ДЕСАНТ
У ШАНГАЮ.

Японські військові кола дementують пого-
лоску з китайських джерел. немовби англійці

висадили в міжнародній конвєсії у Шангаю 15—
20.000 воєнів.

НОВИЙ НАНКІНСЬКИЙ УРЯД ВВОДИТЬ НО-
ВУ ВАЛЮТУ В КИТАЮ.

Новий китайський уряд, що постав на те-
риторії окупованій японцями в середньому Ки-
таю, опрацював план нової китайської валюти
на місцях грошей, що їх пустив у обіг уряд Чи-
кайшека. Нова валюта не буде зв'язана з япон-
ською ані оперта на сріблі.

Неписьменність — це страшний суспільний
бояз, що аперто відновлюється та наростає;
з ним треба вести постійну та витривалу бо-
ротьбу, щоб винищити його геть-чисто. В оць-
ому допоможе нам найкраще буквар із читан-
ком „ДО СОНЦЯ“ — найновіша книжечка
„Неосвітл“.

В польській пресі.

Як творять чисто польську культурну верству?

„Кур'єр Варшавський“ (ч. 166, з 19-го червня п. р.) вмістив статтю професора львівського університету д-ра Яка Чекановського п. н. „Що каже статистика середніх шкіл?“

„Переходячи до статистики середніх шкіл не уявляю, що треба ховати під кірцем факт, що внаслідок змін політичних відносин іде зміна складу учнів. Так, наприклад, на області львівської шкільної округи, в яку входять три південно-східні воєводства, заведення галицької автономії спричинило в 70-их роках XIX-го віку зріст відсотка римо-католиків. Тоді переходово занекали племена тирольців Сходу, яких Ян Лям увівочинив у комісарі Сарафановичеві. Внаслідок того відсоток греко-католиків упав у тому часі. Коли-ж Австрія започаткувала українську політику відсоток греко-католиків піднімається аж до великої війни. Емансипація жидів та розріз їх економічної могутності, який австрійці консеквентно підтримували, спричинює постійний зріст відсотка учнів жидів. Очевидно, діється все те коштом поляків, які в кінцем того сумного періоду не творять навіть половини загалу учнів. Відродження польської держави спричинює радикальну зміну. Польський елемент у середній школі починає швидко рости і за кільканадцять літ відроблює ті втрати, які мав за останні п'ятьдесят літ, вертаючись до стану з року 1868“.

Проф. Чекановський унаглядає ці свої твердження статистичними таблицями, з яких беремо лише кілька даних. Коли мова про львівську шкільну округу, то у шкільному році 1935/36 було в середніх школах на її терені: римо-католиків 58,5, греко-католиків 19,5, жидів 21,7, інших 0,3 відс. Відсоток римо-католиків був у 1868-ому році такий самий, але греко-католиків було в 1868-ому році 31,8 відсотків (жидів було тоді 8,5 відс.).

Далі проф. Чекановський подає статистику з цілого простору держави. Отже у шкільному році 1934/35 в першій класі нового типу гімназії було: римо-католиків 76, греко-католиків 3,8, євангеліків 2,8, православних 2, жидів 15,2, інших 0,1 відс. У шкільному році 1937/38 в академічних школах було: римо-католиків 81, греко-католиків 3,3, євангеліків 2,6, православних 3, жидів 10, інших 0,1 відс.

З тієї статистики проф. Чекановський робить такий висновок:

„Наведені числа дуже проречисті. Вони стверджують, що Польща швидкими кроками прямує до того, щоб витворити чисто польську культурну верству. І тепер, всупереч всяким демократичним фразам, змагає вона до тієї самої мети, яку давня Річпосполита зуміла осягнути у відношенні до шляхотської верстви. Як далеко у тому напрямі дійшла вже наша демократична Річпосполита, тимчасом на терені школи, то усвідомимо собі щойно тоді, коли зважимо, що на загаль поляків складаються не тільки римо-католики, але щонайменше половина євангеліків та більші відсотки інших обрядів і віроісповідань, як це ми допускаємо думаючи все ще категоріями доби чужої влади“.

Проф. Чекановський ставить справу ясно: Польща змагає до того, щоб витворити чисто польську культурну верству. Проф. Чекановський тільки не згадує про те, що це діється коштом національних меншин, в першу чергу українців. Малий відсоток греко-католиків в академічних школах — це не наслідок того, щоб українці не хотіли збільшувати своєї культурної верстви, але відомих відносин, в яких брама академічної школи для українців — це мало що не біблійне ігольне ухо для верблюда

—o—

тенсивну видавничу діяльність. Воно видає свій науковий орган „Богословіє“, що обіймає щорічно понад 250 сторін друку та дві серії своїх видань, а саме серію „Праці БНТ“, що містять відбитки важливіших наукових праць друкованих у „Богословії“. В п'ятнадцятому році свого існування досягло товариство 12-ий том у серії „Праці БНТ“, і 23-ге число в серії „Видань Богословії“. Крім цього видає товариство станований місячник для українського католицького духовенства „Нива“, що обіймає понад 440 сторінок друку річно і має особливий щомісячний одноаркушений додаток проповідей.

Живу діяльність проявляє БНТ від 1934 р. в науково-популярній діяльності організуючи т. зв. „Академічні Вечори“ для студентів вищих шкіл. За чотири роки існування „Академічних Вечорів“ виголошено 56 відчитів у Львові на різні теми, що мали на меті сферицізувати християнський світогляд у молоді. Деякі з тих відчитів мали великий успіх по провінціальних містах: у Перемишлі, Тернополі, Станіславові, Коломиї, Стрию, Яворові, Золочеві, Рогатині і в Бродях.

Шестий Науковий Збір БНТ, що відбувся 29. травня ц. р. мав на цілі адати звіт за два роки діяльності товариства (1935-7). Відрив його голова товариства о. мітра д-р Йосиф Салпій, згадуючи померлих членів БНТ о. кан. Войнарівського і о. д-ра Василя Гаджегу з Ужгороду. По виборі президії і відчитанні протоколу з попереднього Наукового Збору зложив голова звіт з доповідної діяльності товариства. Зі звіту виходить, що видавничу діяльність товариства за два останні роки обіймає крім двох річників „Богословії“ і „Ниви“ три томи праць БНТ (т. 9—10: „У століття Збір“ Маркіяна Шапкевича, М. Возняка, т. 12: Увійшлий Збір у Львові 1936) і два числа в серії „Видань Богословії“ (В. Січинського, „Законовна церква св. Миколая“, ч. 22; д-ра І. Шпитковського, „Рід і герб Шептицьких“, ч. 23). Академічні Вечори мали у 1936-7 р. 17 а в 1937-8 р. 12 викладів у Львові, не враховуючи провінції. Представники БНТ брали участь в наукових зібраннях, що відбулися в р. 1937 в Римі і Зальцбургу та в Увійшлий конференції в Пінську. Врешті БНТ улазило в грудні 1936 р. Увійшлий Збір у Львові з нагоди 300-ліття смерті митрополита Велімири Рутського при численній участі духовенства і світських.

В дальшій черзі вислухали прихильні реферати о. д-ра А. Ішача п. а. „Процесове і кари право в новій кодифікації Східної Церкви“ і о. д-ра Л. Гайки п. а. „Про кодифікацію східного церковного права“. Оба референти обговорювали проєкт кодифікації східного церковного права, над яким від 1929 р. почала працювати спеціальна кодифікаційна комісія.

Після цього розвинулася жива дискусія на науково-організаційні теми та наукова дискусія над виголошеними рефератами. Вкінці відбувся вибір нових дійсних членів БНТ, якими стали у філософічно-догматичній секції о. С. Сампара і в практично-богословській секції о. Табінський і о. С. Рудь.

Ми подали в найважливіших рисах огляд діяльності БНТ за останні два роки. З цього огляду може наше громадянство переконатися, що досвідчо-релігійна царина має у нас свого тихого, але видатного опікуна.

**ЛЕЩКІВСЬКІ САМОДІЛИ
і ШОВКИ з МІЛЯНІВКА
склад „ЛЕЩКІВ“ ЛЬВІВ**
Коперника 2. Тел. 258-88

Розвиток теологічних студій і дослідів.

VI. НАУКОВІ ЗБОРИ БОГОСЛОВСЬКОГО НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА У ЛЬВОВІ.

Наукові Збори дійсних членів Богословського Наукового Товариства у Львові мають вже свою традицію. Згідно зі статутами БНТ відбуваються вони щорічно кілька разів і мають на цілі дати огляд наукової діяльності товариства та намітити дальший план праці.

Завдання I-го, основаного перед 15-ти роками заснував його основник о. д-р І. Салпій так: „Наукова продукція загальною знаходиться сьогодні в дуже тяжких умовах, а богословська в іще тяжчих. Не беручи на увагу матеріального боку, наше теперішнє неормальне життя зуживає за багато сил, передовсім у духовенстві, так що на наукову працю залишається дуже мало. Наша нація в останній десятиліттю переходить бурливі, революційні хвилі. Ріжні нероздвоєні погляди на суспільно-церковні питання пронизують її внутрішню автокефалію, штунду, патріархат, відносини Церкви до держави і т. д. — питання, які хотіли б безпосередньо народний організм, суспільність жадно почула би тут здорову думку фахових теологів. В католицькій церкві творять українці між східними вірними найпопулярнішу групу, і їх завданням є також науковими працями знайти захід і Східною Церквою і її теологією, і таким чином в сімї народів Вселенської Церкви забрати у науці місце, до якого часто прагнуть, що поодинокі особи в інституції за границею відчувають потребу звернутися до нас за науковими, богословськими і загальними інформаціями в церковних справах, бажаючи засягнути їх з фахового джерела. Ось головні ті причини, що дали товчок до оснування в нас Богословського Наукового Товариства“.

Ці завдання Т-во виконувало і розвинуло свою науково-дослідчу, науково-популярну та видавничу діяльність. Коли порівняти його з іншими цього роду товариствами у нас, то випадає в очі розмах праці, якою керує сильна воля проводу, що поборює різного роду перешкоди фінансової та організаційної натури.

При скромних своїх засобах веде БНТ ін-

Корисна праця нашого жіноцтва.

ГОЛОС СВЯЩЕННИКА З ПРИВОДУ ЗАКРИТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК.

Хочу поділитися з Шановною Редакцією моїми спостереженнями і гадками з приводу закриття Союзу Українок. За час мого довгого, бо майже сімдесятилітнього життя доводилося мені багато дечого пережити і передумати, тому й на теперішнє ліхоліття дивлюся з рівновагою духа, як на проминаючий період і вірю, що всі удари, які падали на наш нарід, з Божою помічю не зломлять його, але загартують.

А всеж одно зарядження влади з останніх часів в ідує як вийнятковий великий удар. Маю на думці припинення діяльності Союзу Українок.

За моїх молодих літ я не дуже любив т. зв. „емансипантки“. Ми дивилися тоді на ті наші перші суспільні діячки як на жінок „з переверненою головою“, які хочуть іти проти Бога, природи і суспільством устанавленого порядку. І хоч часи змінювалися, в все тримався той засад, що властивим тереном праці жінки є родинний дім. Її найсвятішими обов'язками — обов'язки жінки й матері, що „муляє тачеат

ін скелі“ або іншими словами, що суспільна праця належить до мужчизни.

Тому, коли кілька літ тому приїхали до цього села пани з повітового міста С. закладати Кругок „Союзу Українок“, сказав правду, що я не дуже був з цього рад. Я боявся, що з того може бути згіршення і деморалізація на селі. Але з рукою на серці мушу признати, що за шість літ існування Кругка Союзу Українок я змінив думку і переконався, що це товариство дуже причинилося до піднесення моралі і культури села, — хто зна, чи не більше, як інші наші товариства.

Якщо виглядала праця Союзу Українок? Зараз у першому році життя улазили „Дитячий Садов“, який від цього часу відбувається в нашому селі кожного року. В останніх двох роках фірму на „Дитячий Садов“ дав Рідна Школа, але опікуються дітьми й учителькою. Далше жінки з Союзу Українок Завели жінок в селі одну велику новину, а саме забави без алькоголю. Коли кілька літ тому Кругок С. У. зробив перший раз бифет без алькоголю, то це

Алькоголізм створює дещо сухотам

Жіноча сторінка.

На закінчення шкільного року.

Для багатьох закінчення шкільного року є радісною подією, бо вижеться з тим у дитини почуття виконаного обов'язку, задоволення батьків — ну, і перспектива більш як двох місяців воль.

Для батьків таких успішних учеників закінчення шкільного року означає радість, що їх дитина досягнула ще один ступінь на життєвій драбині, який уможливує їй дальший поступ, можливість дати їй дитині бодай який-такий відпочинок, після перетомки організму.

Та гірше з тими дітьми, що їх поступ в школу не був задовільний. Тут кінець шкільного року несе за собою тільки нові розчарування, невдоволення, часто сльози і неспівність для батьків, що з дитиною робити далі. Для дитини звичайно це кінчається ріжкими погрозами, карами і перспективою зіпсованого літнього відпочинку, якого і погані ученики всеж потребують. Ще коли є бодай якась перспектива, що восени можна буде направити іспитом занедбане взимку, то скоріше якось там дійде до згоди, але коли вже це остаточно вирішена справа, що треба буде повторювати ще раз ту саму клясу — ну, то тут вже такі події часто є правдивою драмою і для дитини і для батьків.

Але навіть і в тих найгірших випадках треба деякої розваги у дорослих. Тут чи не ліпше батьки зробили, якби роздумали поважно над тим, чи мучити незлібного ученика (не говорю тут про випадки хвороби, чи інші причини поза незлібностями і лінізмом, які спричинили повторювання кляси) далі ціле літо докорами, чи може вже відразу восени звітись добре до дитини і систематично пильнувати її науки під час найближчої зими. Нехай подумают огірчені родичі про те, що і організм навіть нездалого учня вимагає по цілорічній пересиджуванню в чотирьох стінах деякого відпочинку і зміцнен-

ня. Часто саме надмірна анемія чи інше фізичне недомогання буває причиною того, що дитина булає млява і лінива. Таким дітям можна відмовити деяких розваг, але ніколи не таких, які є конечні для їх фізичного здоров'я. Не можна відмовляти дитині сонця, чистого повітря, води, руху, бо це може мати дальші прикри наслідки і в найближчому шкільному році. Не можна також таку дитину виставляти і на вічний посміх та упокорення. Дитина мусить відчувати свою провинку, але в ніякому разі це почуття не мусить за собою тягти почуття менш-вартності та приниження.

Наука в літі тих, що „репетують“ має бути розділена так, щоб було з неї найбільше користі, але найменше втоми. Ліпше змусити дитину аставати скоріше і повчитись дві-три години ще тоді, коли голова свіжа і відпочата, аніж кликати дитину з ріки чи проходу в кісі саме тоді, коли найбільше гріє сонце або коли забава з іншими дітьми є найцікавіша. Можна ліниву дитину покарати тим, що не пустити її з товаришами на якийсь сільський фестин чи в містечку до театру або до кінна, але неварто їй відмовляти далекої, цікавої прогулянки, з якої може малий подорожник винести не тільки багато цікавих, але й корисних на все життя вражень. Треба такого малого вимушувати зробити спортсменом, що тренує до нового рекорду. Зранку, скажм від год. 7-ої наука (тоді ще нема спеки), по двох годинах науки свобода десь до год. 6-ої, а тоді ще передитати дитину те, чого вранці вчилися і скоро посылати спати, навіть і тоді, коли інші діти ще бавляться, бо сон мусить мати свою довжину. Так не затроють батьки і собі літнього відпочинку, на який вони за цілу зиму клопотів і турбот заслужили.

Х. К.

В ГОРИ!... АЛЕ ЯКІ?

Коли животворне проміння сонця продре лавіси олов'яних хмар, що більше пів року залягають небесний простір над нашою країною, коли повіє легкий теплий вітер та принесе зі собою подув весни та заповідь скорого літа, коли зазеленяться дерева, що ними обсажені вулиці великого міста — хотілось би миттю покинути ці сірі мури, цю міську задуху, та поїхати кудись далеко у ліси та гори, щоб відітхнути повними грудьми, щоб на правду жити.

Хто з нас, що живемо життям великого міста, не знає як життя у ньому винищує людину. Воно діється ніби непомітно. Але людина систематично виснажується, передовсім все нервово. Цей великоміський рух, це заворотно-темпо життя дуже некорисно впливає на нервову систему людини. І люди робляться якись нездорові, озброєні самим собою, неприятні в відношенні до свого оточення.

Головним чинником регулювання спілкування людей — це здорові нерви. Здорово нервовою людиною і сама добре почуватися і до свого оточення ставитися з мироушмиленням, до здорові нерви дозволяють їй тверезо все обміркувати, спокійно над усім застановитися та не робити нічого під впливом тимчасового настрою — химерних нервів.

Найкращим ліком на нерви — це спокій. А деж його набути? Чи може у санаторіях? Ні! Там не добудете цього бажаного спокою. Бо дивлячись на інших — може й тяжче хворих

від вас, самі гірше почуваетесь, а то й можете довести до гіршого стану. А щож — скажете — допоможе? Гори! Наші гори! Тільки вони зі своїми лісами, лугами, лезадами, потоками, річками та з нашими гарним населенням можуть дати Вам цей бажаний спокій і задоволення.

Довгим пасмом на півдні нашої країни простягнулися Карпати. Замешкують їх гуцули, бойки та лемки. Рік-у-рік велика частина нашого населення їде між гуцулів та бойків, щоб у них, серед краси їх закутин, набрати потрібний сил. Але є ще я нас лемки з їх чудовою гірською природою, з їхніми лікувальними водами. І саме на нашу Лемківщину варт звернути увагу тих, що бажалиб і відпочити, і прийняти провести вакаційний час серед свого населення. Там, у цій найдаліше висуненій на захід закутині нашого краю, живе наш нарід, що в чужинському морі не аденационалізувався, не затратив своєї віри, мови та звичаїв. Наш загал мало цікавився лемками.

Хто поїде між них на вакації, напевне не пожаліє цього, а на поворотну дорогу до цілорічної важкої праці в місті повезе зі собою такі слова, якими прощає нас, гурток інтелігентів, що повертались в Київського почта Залуз старя 70-літня лемкиня:

„Хай Господь благословить Вас за те, що Ви не забули за нас і приїхали сюди.“

Іліа Крук.

Найкраще буде, коли ми перегоримо з найближчим городином і на літо відіемо свої кімнати, рослини до його санаторії. Не думайте, що саме „санаторія“ акція тут помилкова. Ні, це саме дуже добре відповідає тому, що хотімо тут отримати. Навіть і тоді, коли ми дуже любимо згаданому свої кімнати, рослини будуть деякі зрешті такі, що ми не зможемо їх (на те торгаться особисто деякі спеціалісти у планованні кімнатних квітів) для них невідповідний. Треба було їх на весні не тільки пересадити, але і поціпенити майже коріння та парістка та гілочки. Бувають різні способи на рослини, які ми не досвідченим оком можемо і не доглянути, а тільки квіти пересадити рослину ще й різні газетам, а ми не так само бореться, щоб не ушкодити рослини. Особливо побуд у городинах а найкраща санаторія. Тільки добрий фахівець знає, що з таких випадків треба зробити. Тільки досвідчений городник зуміє рослину підлікувати і підняти її треба. Він і поціпенити де треба, він і пересадить та пересадить якщо того рослини висадити, він і змийде у себе для всієї рослини такі умови, які для неї в літі будуть найвідповідніші, чи то залишити деякі галузки в городі просто а пружити, чи дати їх у вази, чи на сонці, і залишити квіти будуть так стояти і опадати, що треба. А як зробити спробу. Дайте на літо бодай ті дорожчі і кращі примірами: Вашої кімнатної рісткі до балкона. Посадите, чи а не мало рісткі і чи не опадатимуть Вам трохи гілочки, при пересадженні рослини до городина на висловлення коштами, які будуть а такою справою заміняти. Як радітиме Ваше око і серце, коли по поверненні а літньому самі посаджені і висаджені опадуть а свої рослини розвиватимуться і будуть. Тоді адеватиметься Вам, що маєте у себе а кімнаті бодай квітуча тої опрорки, що адеватиме Вам на літньому апароті. Осім і сама будуть у Вашій кімнаті квіти, коли галісте за будинок, рісткі на столічку чи столічку.

Але часом такі треба буде лишити свої кімнатні рослини на дозві і верство та висадити сонку. Ще зробимо тут! Коли знаємо кімнатні рослини, то можемо їх висадити до одної кімнати і не ставимо їх на сонці, навіть і в тих випадках, якщо то рослини, що в шкільних умовах сонце добуває. Тим обставинам робити випадковим обставинам, а також можемо і рослини так розмістити, що вони одна одну захищатимуть. Тільки вже тут зуміємо висадити свої рослини дуже уважно переглянувши, щоб були певним, що вони на них залишались або згоріли, які могли пережити і на інші рослини. Перегляд таких треба зробити а найбільшій силі, щоб щось така не спалося перед нашими очима. Повернувшись знову до рослини так, щоб була в окремій групі ті, що їх треба більше захищати, а окремо ті, що потребують більше води і звернемо на це увагу того, хто воно квіти доглядає. Тільки не робім тихіх груп багато, бо значно приладовий опіку небуває, ми саме треба пам'ятати підняти, а які можна підняти з рісткі.

Коли до нашого мешканця кожен раз на кімнаті Літні молодіть хтось зі своїми чи своїми, щоб квіти підняти, то можемо ще собі а так помістити. Деякі рослини, що добуває сонку, поставимо у вази, або інші шкільні настанови, але в той спосіб, що висадити стоять на опіканку чи дощі так, що вода буде рівно а тое дощовою, але не критиме її. Тоді дво кімнати не буде у воді, але рослини так само висадити, що неможливо у а вазах, — отже бодай не так висадити, а уже не буде мити тої води підосередком. А також іше а та кімнатні: до висадки дамо дощу шматку, один кінець своєї висадки десь на два-три сантиметри з землі, а другий десь до вази а водно, що його ставимо вище рослини, але трохи нижче, щоб квітка на краю не перекинулася і щоб рослини могли свобідно бити воду через шматку. Цей спосіб добуває тільки до перекидання так, щоб освітлю квітучу кімнату. Тут звичайно, або квітучи нагдо перекинуто і вода ала работора по шматку стіни, та скоро зовсім витече, або шматку не так добре воду перекине рослини, аде того було треба. Але від біди можна а та спосіб спробувати.

С ще один дуже добрий спосіб — це дати рослини до городина і висадити їх разом з вазами до землі, але не для всіх рослин цей спосіб відповідний, а також треба і тут відповісти докладно — ну, першоті маю хто а має у близькому місті такі городини як та де а так забезпечити, щоб хтось ті крамні рослини не згоріли.

І закінчити ці поради треба лише тим, чим почали: відіайте свої рослини до городина, якщо не відіайте на літньому і на маєте хтось дуже свистити, щоб ті рослини дегалувалися. Пам'ятайте, любі Ваші, що кімнатна рослини так адеватиме Вам свистити Вашої доброзичливості, естетичного смаку, чутливості, діяльності та інших частот кімнатних примант. Постарайтесь, щоб не опаділо бодай не гірше від того, що зіставити Ваші діти при кімнаті шкільного року.

Аматорка.

Уважай, щоб твої діти не бавилися на вулиці!

Що зробити з кімнатними квітами в літі?

Одним з наших спокійних кімнатних рослин є кімнатна квітка. Куди їх поїхати? Не їх висадити, щоб у часі нашого побуту на літньому в садибу? Навіть і тоді, коли вони з мужиком дощовою на літній кімнаті, чи когось похорошно виставити у нас а можливість, щоб загал не опаділи, адеватиме, чи дегалити їх чоловік чи брат, чи навіть, тим оторопів мужиком квіти? У 99 відсотків і. Рідко знайдете діла, що має адеватиме того, що коли кімнатні квіти треба лікувати, не воно дитина. Навіть і тоді, коли панове добувають кімнатні квіти.

тобто вони вони добувають на них дитину, то рідко коли вони знає опікуватися, і то кімнатні старіші пав. Можливо високою при своїй любові до квітів і при високому баганню догодити їм і доглянути навіть ушкодженням висадити квітку десь квіти підняти. Ще перші діти по кімнаті квітки будуть пам'ятати і підняти так висадити чи рано ті кімнатні висадити, але по кімнаті десь висадити квітку і квітка кімната десь не побачити води, а потім підняти її так сильно, що вода кімнаті так само по парістках і в підлістках її буде опадати, що квітка адеватиме і потім підняти. Не може висадити квітки!

Сторінка без політики.

СУЧАСНІ РОБІНЗОНИ.

Ще і в наші часи трапляються романтичні пригоди. Про одну з таких пригод оповідає один з англійських часописів.

Китоловний корабель „Ля Раш“ вертався з Антарктиди і в полудневій частині Тихого Океану попав у сильну бурю. Залога працювала цілу ніч над направою діри в кораблі. Над ранком вітер стих і залога добилася на човнах разом із капітаном до якогось невідомого острову.

На березі привітала моряків юрда високих дикунів незвичайно привітних і гостинних. Капітан, який намагався розговоритися з дикунами, звернув увагу, що до розмови дикунів допадають англійські слова. Це його сильно зацікавило і він почав їх випитувати, яким чином вони попали на той острів і відки навчилися англійської мови.

З оповідаць старців, в яких була біліша шкіра та майже європейські риси лиця, він довідався, що кількості літ тому прийшов на острів якийсь велитень із моря, який там поселився і від нього походять майже всі мешканці острова, на якому жило під ту пору ледви

кількох людей

Капітан почав досліджувати, хто був тим велитнем і прийшов до висновку, що це був імовірно моряк із корабля Франка Дрейка, який загинув у 1577 р. в тих околицях, на тій ширині.

Кілька місяців тому португальський корабель „Сперанца“ відбував рейд в полудневій частині Тихого Океану. Кількасот миль від Австралії корабель попав у густу мряку, однак „Сперанца“ далі йшла повною парою, переконана, що там нема ніде ніяких островів. Раптом, коли мряка несподівано розвіялася, дикуни закричали, що бачить землю. На невідомий острів виправили човен із моряками, які немало здивувалися, коли їх на березі зустрінув гурток білих. Це були моряки й капітан із корабля „Ля Раш“, які прожили на тому острові півтора року.

Оттаку сенсаційну вістку повторила за англійською пресою і французька. Реферуючи цю вістку пригадуємо від себе, що саме тепер почався сезон огірків, ріжних потвор та огіркових сенсацій.

ВЕСІЛЛЯ СИНА РУЗВЕЛЬТА.

Ранком 18. ц. м. відбулося в церкві міста Нагана святочне вінчання Джона Рузвельта, молодшого сина президента з міс Анною Каері, дочкою багатого промисловця в Бостоні.

Президент Рузвельт розуміє зовсім добре, що настрої серця важко погодити з твердою політичною лінією. Уже старший його син оженився з дочкою Дюпон де Немура, дідка трестів, з яким Рузвельт воював ціле життя. Така сама історія повторилася й цим разом. Батько спершу не хотів погодитися на вінчання свого сина з дочкою чоловіка, який боровся завзято з кандидатурою Рузвельта на президента.

Мало цього, Наган республіканське місто, яке підчас виборів голосувало проти Рузвельта. Однак це зовсім не перешкодило мешканцям того міста уладити президентові тепер ентузіастичну стрічу. За один день до міста прибуло більше як 50.000 туристів, які з важким трудом промостили позовозів президента дорогу до церкви.

Весільна церемонія була незвичайно ярою. Молода мала на руці бриліантовий перстень — дарунок п-і Рузвельт. Після вінчання в тамошнім „Гейсклобі“ відбувся бенкет на 500 осіб. Напередодні вінчання президент уладив за своїм яхті обід на честь молодят.

Американські журналісти намагалися всіми силами розвідати, де молода пара перебуває свій медовий місяць, однак це їм не вдалося.

МОРСЬКА ВОДА ЛІК.

— Чому багато води в морі? — Бо ніхто її не п'є. Ми всі тямимо ту загадку. Давши говорять злобники, що де є вода, якої не п'є ні людина, ні звірина, там повстає водолічичне заведення. Справді „непитні“ води включають соли, що помагають на ті чи інші недуги. Досі вживали морську воду, яка має безліч усок солей, та навіть золота, тільки зовнішню. Сучасні досвіди потвердили, що пиття морської води виключає різні недуги шлунка та кишків, далі помагає при „волі“ (душі), скрофулах та нервових недугах. Переведено досі численні лікування морською водою і то з добрим успіхом. Подекуди вже можна дістати „природну“ морську воду в аптеках.

117 ПРОЦЕСІВ ЗА РИБИ.

У Злучених Державах, краю всіх неможливостей та рекордів ведуть останніми часами рекламну акцію у справі відбудови харчового промислу.

Підчас пропагандинової кампанії, яка має на меті збільшити консумцію риб, між купцями солоджоводних риб і купцями морських риб прийшло до справжньої війни, до якої вступили майже цілу пресу, графіків і журналістів.

Ця пропагандина кампанія закінчилася в... суді. Почалося від того, що купці солоджоводних риб уже по узгідненні конкурентів поведінки, зголосили в патентові уряді пропагандині гасла, яких не могли вживати.

За гасло: „Джте риби“, яке можна вжити зовсім добре при солоджоводних і морських рибках, відбулося 117 кримінальних процесів. Звідлення з тих процесів стали новою формою пропаганди консумції риб у Злучених Державах.

ДИХАТИ НОСОМ!

Такий приказ чууть діти дуже часто тільки від учителів, але й від батьків. Особливо батьки забороняють дихати устами.

Це має стійке оправдання. У холодну пору повітря адихуване носом дещо охолоджується, не перестуджує легенів. Нормально наш ніс працює як фільтр та затримує деяку частину пилу, що заповнює повітря, особливо по містах. Через те багато заразків не попадає у легені. Дихання неорганічний пил, не менше шкідливий, як органічний, не доходить до легенів. Дихання рибних кіл у деяких фахах „добрий ніс“ має життєвий значиний. На жаль стверджено, що деякі частини на робітників через залу приваляку дихає устима і крім цього не всі носи працюють правильно. Стверджено, що 80% гірників, хворих на легені, які працюють у каменоломах, мають аномальні носи, яких слизна болізна, що виступає товстими ями, завжди надто суха.

Як виховуємо наших дітей, яку їм даємо уму й освіту, таке й буде майбуття українського народу. Перша Українська Педагогічна Вега стає має представити вам, яких шкіл, які уки, освіти й виховання треба українським дітям і молоді. На це все повинні всі поглядати ясними очима.

Міські Театри
у Львові

Літній сезон!

**Знижка цін білетів до половини
від 20. червня ц. р.**

Ціни місць від 25 сот. до 3'40 зол.

Літній сезон!

Таємнича драма в паризькій експресі.

Паризький експрес приїхав 17. ц. м. на залізничну станцію в Тонвіль без найменшого спізнання, в год. 6.20 рано. Кількох сонних пасажирів вишло з поїзду і скермувалося до виходу. Пять хвилин пізніше контролер почав обходити пусті вози.

Перед купе першої класи контролер став раптом мов укопаний. На дивані лежав труп молодого чоловіка, якого голова була ціла в крові. Убитий був одягнений у вишневого кольору пальто, яке напевне вишло з першорядної кравецької роботи. На сірмі новім капелюсі видніли ініціали П. І. Також самі ініціали були вигравіровані й на перстені.

Вагон відцепили й відставили на запасні рейки. У кишенях одягу нещасника знайшли, на превелике счудування поліції документ виставлений на прізвисько Гастона Телера, поручника „гара мобіль“, команданта спеціальної частини, якої обов'язком було зберігати президента республіки підчас його урядових поїздок.

Поліція подзвонила негайно до Парижа:

— У тівонвільській поїзді згинув із рук убивника, або наложив на себе руку поручник Телер.

— Це непорозуміння — відповіли з Парижа — Лейтнант знаходиться сьогодні в Бурже для охорони президента.

І справді непорозуміння швидко вяснилось. Мужчина, якого трупа знайшли у вагоні експресу, називався в дійсності Пер Іларіон, з професії... злодій. Ще 6. січня вдалося йому обхитраси поручника Телера і забрати портфель із 1700 франками й особистими документами.

Пера Іларіона знаменито знала кримінальна поліція з його давньої діяльності. Покично поліції важко устійнити, чи Пер покінчив сам зі собою, чи його вбили. На підставі рани поліції здогадується, що злодій збив якийсь професійний суперник, який їхав разом із ним у поїзді. За убивством для грабуку промовляє те, що при вбитті не знайшли ні одного франка.

Щеплянка проти віспи.

Як відомо, віспа до винайдення загальногоспедарного способу щеплення, була дуже поширена та рік-річно забирала тисячі жертв. Винайдення щеплянки — яке, як і велике число винаходів — завдячуємо випадковій та добрій орієнтації, і це ще дивніше, коли знаємо, що годі бактерії віспи не були ще відомі. Щойно в 1907 р. відкрили заразку віспи. Відкрив їх проф. Пашен. Вони дуже маленькі. Їх промір рівний усього 1/5.000 мм. Тільки тепер можна було подумати про чисті культури того заразку, а тим самим про щеплянку, яка мала би точно означену „силу“. Але заразку віспи ніяк не хотіли розмножуватися на відомих відживних підложках.

Чотирнадцять літ утратили вчені на дослідках доки не знайшли, що заразку віспи найкраще розмножуються на живих клітинах. По нових десяти роках мозольної праці випрацювали нові способи, щоб дістати добірної щеплянки. В шкаралупі заплідненого курячого яйця вироблюємо віконце та вводимо туди заразку віспи. Віконце заклеплюємо та кладемо на кілька днів в інкубатор. Тоді в ембріональній тканині находимо безліч заразків віспи. Щеплення тою щеплянкою переводимо як звичайно. Хід ліл дещо лагідніший, як коровачою щеплянкою.

Нова щеплянка означає немалий поступ у методичній щепленні.

Смерть підчас купелі.

В кожне літо, майже всі наші води — річки та ставки — потягають за собою смертельні випадки, здебільша нашої молоді. Буває, що зовсім здоровий юнак скоче в воду, не виходить уже наверх і за якийсь час добувають із води неживчика. Дослідів проф. Скоуте в Осльо були присвячені дослідам причин того „шоку“. А саме наш організм виділяє між іншим „гістамін“, речовину, яка в більших кількостях знерухомлює чинність м'язів та стім посудин.

Звичайно управильнісне споживання кисня. В деяких одиницях, яких шкіра особливо чутлива на холод, або в одному менті перетворена при раптовім охолодженні шкіри, витворює того гістаміну так багато, що він стає скорочинною отрутою.

І ці дослідів промовляють за тим, що слід тямити старе купальне правило й зіртітому не скакати до води.

Зі судової салі.

За петропавлівські події в Сокалі.

Третій день розправи.

В середу, третього дня розправи зізнавали далі свідки. Св. Яницький зізнався згідно з актом обвинувачення. Між підсудними пізнає крім Сенькова ще й Андрейчука. Підчас конфронтації свідка з підс. Сеньковим підсудний признав, що був під каруселею, але нікого не бив, ні не знавав до побиття чи погроми. Причини свого ірештування не знає. Св. Шабельський заперис-женний зізнав, що про авантури під каруселею довідався від людей і шойно тоді пішов туди. Там побачив якогось 18—20-літнього хлопця, який втікав, а за ним гнало кілька парубків. Сеньків хотів хлопця бити, але свідок перешко-див йому і відібрав від підсудного палку та ві-хав поз. Яницького на допомогу. Яницький арештував Сенькова, а по списанні протоколу у-відав його. Після того Сеньків побіг з паруб-ками до прилавків. Що там робив, свідок не знає. Підс. Сеньків заявляє, що свідок зовсім не віривав йому з рук палиці. Суддя гостро ага-вив його. Чергові свідки Володимира Варенця, міський сторож і Голяк та Вайнмлер не вно-сять до розправи нічого нового.

З черги суддя переслухав головного свідка, на зізнаннях якого спирається акт обвинуваче-ня, а саме 17-літнього П. Возняка, римо-кат., за-присяженого. Свідок зізнав, що критичного дня пішов разом з братом Казимиром до Сокала на відпуст. Перед ними йшли селянські хлопці у вишиваних зовсім неупорядкованих. Хлопці за-трималися перед мостом на Бузі. Зпоміж під-судних пізнає лише Сенькова, який ішов за гру-пою. Хлопці пішли під каруселею, але свідок не бачив, щоб Сеньків бив, лише бачив, як Сеньків відбивав в якогось хлопця палицю. Тоді пост. Яницький заарештував Сенькова. За приарешто-ваним бігла юрба хлопців і кричала: гур! Ко-ли-ж поліція хотіла арештувати деяких учасни-ків збіговща — юрба вернулася до прилавків і розкинула їх. По обіді свідок бачив, як полі-ція арештувала якихсь хлопців за білку, що бу-ло далі свідок не знає, бо вернувся до дому. З підсудних пізнає Сенькова, Ковальчука й Ку-хальського, які були під каруселею, але стояли спокійно і нікого не били. Також не пригадує тоді, чи хлопці сріляли якусь пісню. Тому що теперішні зізнання свідка суперечні зі зізнання-ми свідка, суддя відчитав попередні зізнання

свідка, де він подав, що хлопці йшли походом і співали: Будем стріляти, будем різати, хочем ляхів з України прогнати. У свідстві свідок по-дав прізвиська усіх підсудних заявляючи, що во-ни бешкетували під каруселею. Також по пово-роті до дому чув, як Сеньків хвалився форна-лям: «набились мазурів і жидів». На запити судді заявляв рішуче, що правдивими є його нинішні зізнання, зложені під присягою і зака-ляє: «не знаю, що там написано у протоколі». Зазначає, що на поліції не звертали йому уваги, щоб говорив правду ні перед підписанням про-токолів поліцей їх свідкові не відчитували. На запит судді каже, що боївся, щоб підсудні во-го не побили, але всетаки нині зізнав щирю правду. Не відхилив своїх зізнав, зложених на розправі, хоч прокуратор засипував його пи-таннями. Його брат Казимир Возняк, польовий, заявив, що підс. Кухальський грозив йому смер-тю минулого місяця. Каже, що на Петра і Пав-ла ішов з братом і бачив на гостинці підс. Ла-рика, Андрейчука, Ковальчука, Сенькова та Ку-хальського. Хлопців було більше, але чи були там Дішкант, Царик і Палюшинський не знає. Ішли вони неорганізовано. Зізнання цього свід-ка теж суперечні з зізнаннями зі свідства, що довело до суперечки між свідком і суддею. Ха-рактеристичні слова свідка, який заявив, що на поліції обіцявали йому не виявляти його прі-звиська, а по зложенні зізнав не відчитували йо-му їх, лише велів «на сапю» підписати.

По короткій перерві зізнавали далі свідки, які здебільша не внесли до розправи нічого но-вого, крім того, що обтяжили підс. Сенькова. При переслухуванні св. Бутрика приходить знову до конфлікту, бо свідок у свідстві пізнав підс. Палюшинського як того, що змивав йому прилавок, на розправі не пізнав його і заявив, що справник його шкоди був високим брунетом (підс. Палюшинський є середнього росту і блондином). Також свідки Клецман, Гневек, Когул і Вікторський не внесли нічого конкрет-ного. Вкінці зізнавав ком. К. Франк. Заявив, що про події точно довідався від підсудних, а сам наочним свідком подій не був. На питання про-куратора говорить про ОУН в сокальському по-літі. Категорично заявив, що петропавлівські події зорганізувало ОУН, чого доказом є те,

що підчас і по авантурах крутилися по місті ви-значні члени ОУН, які нині по ліквідації ОУН на терені Сокальщини сидять у в'язницях. Над-то в архіві Записочного з Володимира знайдено приказ ОУН помстити день 12. липня 1937 р. чого і впливом була смерть Й. Душки.

Після його зізнав суддя червоня розправу до 23. ч. м.

НОВИНКИ.

— Магазин постелі Р. Джала — Львів Хору-шини 5, поручає ковдри, матраци — перероб-ляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. Прий-має піра до прання. Тел. 294-81. 1186 —100

— Важне для кравчинь! Перша українська робітня галтів і підсудання Олександра Білиць, Львів, вул. Підсудського 10, виконує: галти, пліси, еялі, (аплікації), мережки, закладки, об'ятання гузіків і пр. Виконання солідне, ціни найнижчі. —2

— Свято Евхаристії. Гр.-кат. парохіальний уряд Преображення св. Спаса у Львові подя-є до відома вірних міста Львова, що в неділю 26. ч. м. — в день Пресвятої Евхаристії відіра-ються у храмі Преображення св. Спаса співана соборна Служба Божа в год. 8.30 рано, після вирушуть процесійний похід на Ринок до чо-тирьох престолів. Процесія львівських церков прийдуть на Ринок на годину 10-ту і уста-ляться так, щоб підчас процесійного походу не було ніякої протални. Всі товариства й у-станови повинні взяти корпоративну участь з прапорами в Богослуженні і процесійний по-хід.

— Нова кооперативна станція у Львові. Вже здарна відчували громадяни м. Львова не-обхідність власної крамниці з фарбарськими предметами. Цю недостатку виповнить кооп. „Фарбокрам“, заснована перед роком прихиль-никами „Рідної Школи“ у Львові. Як довіде-мось, кооп. „Фарбокрам“ отирає власну крам-ницю з фарбами, лікерами, покосами та вси-кими господарськими предметами при вул. Со-біського 7, на відтинку між вул. Галицькою і пл. Марієвською. Крамницю відкриють 10. лип-ня ч. р. Всі прибутки з торгу передаватиме ко-оператива на потреби „Рідної Школи“. Тому всі українські товариства та установи і всі гро-мадяни повинні подлазувати свої замовлення у крамниці кооперативу „Фарбокрам“ при вул. Собіського 7.

— Наталія громовиця зі зливним дощем навістила опівночі зі седи на четвер Львів-ляківський та сумежні повіті. Страшна злива

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 12.

ОЛЕНА ЦЕГЕЛЬСЬКА.

Дірка в обшивці.

Пан Кмитенко мав дивну і негарну авичку: кожного ранку після купелі замість, як Бог приказав прибрисати, піти до ідальні і зісти зі своєю молодю дружиною сидання, він убирив на себе довгий, купелевий плащ. На голові мав бусу, мишку, на ногах якісь старі шланці і так прибраний, ухотив до спальні, де пані Зоня там кінчила туалет. Сідав собі денебуду на казім табуреті, чи на незастеленім ліжку, при-гадывая дружині, як вона чепурилася і прова-ля з нею ще якої з пів години балачку. Зав-чайно ще казав покоївці, яка крутилася по кім-нати, принести собі сидання і так, неодгненим сидав. А згодом викуривши папіроску, одяга-вся і виходив до дому.

Пані Зоня намагалася всякими способами відочити мужа від цієї претоганої авички. Найбільше в цілій поведінці вражали її ті пози, які він прибирав. До витягав поперед себе і за-кладав одну на другу свої неодгнені, волохаті ноги (чиж ніхто не знає, які препогані ноги має значний мужчина, який є нашим мужем?) — то знову розхристувався і наставляв на при-родний вид свої груди, які описував Гомер. Цього вона страшенно не любила з огляду на службу, при якій все старалася виглядати при-стойно. Висмівала мужа, називала його „новіт-ним бедуїном“ — сердилася, часом виби-ралася на пів години скоріше і йшла сама на віддання до ідальні, залишаючи його самого в кімнати. Знала, як він любив її товариство і як йому було прикро сидати без неї, але і така міра не помагала. Вперто тримався своєї авич-ки і нині він знову повагом подався до своєї п'єдериби і почав одягатися. Але за хвилину він у штаних і сорочці до спальні дуже

— Прощу тебе, Зоню! — кликав — дивися, що то діється з моїми сорочками? Вже третю я вдягнув на себе і в кожній шпилька з обшив-ки вилітає. Що це сталося? Ніж шпилька не хоче триматися.

— Чи я знаю, що сталося? — з оприском відбуркнула пані Зоня — мабуть подерлося старе дрантя. А чогож ти звертаєшся до мене? Знаєш, що від того є покоївка.

— Це я дуже добре знаю. Але ти господин-я у моїй хаті і ти повинна про це дбати, щоб служба виконувала свої обов'язки.

— Я маю дбати про якусь старе дрантя, що ти білого подобється ще носити? Чи ти мусиш носити якісь старомодні сорочки, де вже шпилька з обшивки вилітає?

— Так, мушу. І дуже мені це прикро, що я, маючи за п'ять хвилин вийти з хати до бан-ку, попросту не маю в що одягнутися.

— Нечувана річ! — глузувала пані — мій муж не має в що одягнутися! — Чому? Бо во-му забалося ходити у якихось старосайтських білих сорочках, з піковими передлами, в яких тепер вже ніхто не ходить. А три тижні нових наймодніших, колірових сорочок лежать не-тиркані в шафі!

— Так, я мушу ходити в білих сорочках до бюра, бо я до них віддавна звик. Попросту люблю ходити в білій сорочці, бо вона дає мені вражіння чистоти. В коліровій видаюся сам собі брудним.

— Бо ти не хочеш відлічнитися! Ти просто робиш мені наперекір!

— Ні, то ти робиш мені на злість. Не хо-чеш знати про мої найпримітивніші потреби. Обов'язок господині, з якого ти повинна бути рада, аглянеш на покоївку. Я вже не маю до-кого звернутися.

— Та-а-а? бачу, що закидуєш мені тої дрібни свободи, яку я собі у тебе вибороза і хо-чеш засадити мене до ширкування старих ша-нців. Не на те родичі дали мені таке виховання

та освіту. Зрештою, коли ти зі мною женився то ти знав дуже добре, що я не люблю сидіти дома.

— Я і не бажаю собі цього, одначе я ду-маю, що маю право домагатися дрібки того ро-динного тепла і жіночого піклування.

— Що те нині діється з тобою? Що ти ви-дигаєш супроти мене такий калібер прав і обов'язків! Ліпше, скажи прямо, що тобі наку-чало бачити у жіночій артистці. Що хочеш пере-ликувати мене на кухарку у баб'ятам шифро-ку, патинках і з грибок до ширкування!

І пані Зоня кинулася на незастелене ліжко та почала похлипувати. Пан Кмитенко пере-страшався. Цього він собі не бажав.

— Алеж зрозумій, серце! — пробував при-близитися до неї, — я не бажав роботи тобі прикрости. Не плач! Успокойся!

Але вона не бажала собі перемири. Схопи-лася і як мачик перескочила на другий бік ліж-ка та станула в оборонній позиції.

— Не пробуй навіть наблизитися! Досить уже того! Нині йду до адвоката і подаю на розва!

І анібала, червона від гніву зі спальні, та замкнулася у лазничці. Даремне пан Кмитенко добивався до неї, просив, щоб не гнівалася, щоб виийшла до нього, бо він хоче попросити-ся перед відходом до банку. Заталася і не виийшла.

Рад-не-рад, з тяжким серцем мусів вийти з хати. Як директор банку не міг співзвистися до бюра, щоб не давати злого прикладу уразо-цям. Навіть дірка в обшивці сорочки, навіть трагічна сцена зі жінкою не могла його спити.

По його відході пані Зоня виийшла з лаз-нички і почала збиратися до відходу. Вона бр-ла шоденно передпоуданем лекції. Студіювала музику і класичний танок.

(Далі буде).

Алькоголь вироджує раси й веде до загибелі

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр:

П'ятниця 24. 6. год. 8. веч. „Вояк королеви Маджаскару“.
Субота 25. 6. год. 4. попол. „Пан Дові-
альський“. Год. 8. веч. „Король-золотий“.

Театр Річкордностей:

П'ятниця 24. 6. год. 8. веч. „Іван“.
Субота 25. 6. год. 8. веч. „Іван“.

Український Театр дир. Йосифа Стад-
ніна (сеніора).

ВОЛЮЧІВ:

24. 6. Подвійна бухгалтерія — виступ
Олеся Стаднінського.
25. 6. Ніч.
26. 6. Сина жінки.

Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-
вича.

БИТКІВ:

24. 6. Пригода в Черчі.

НАДІРНА:

25. 6. Лісова пісня.
26. 6. Невольник.
ДЕЛЯТИН:
27. 6. Орфей у пеклі.
28. 6. Орфей.
29. 6. Пригода в Черчі.
30. 6. Лісова пісня.
1. 7. Невольник.

Український Народний Театр ім. М.
Садовського.

РОЖНІВ:

24. 6. Пісня Бескиду
25. 6. Чесна Сузання
26. 6. Гетьман Полуботок.
27. 6. Малепа.

КОВАКИ:

26. 6. год. 4. попол. Пісня Бескиду.
2. 7. год. 4. попол. Гетьман Полуботок.

КУТИ:

26. 6. Пісня Бескиду.
29. 6. Чесна Сузання.
30. 6. Гетьман Полуботок.
1. 7. Малепа.

ДОСІВ:

2. 7. Гетьман Полуботок.
ЖАБОВ:
1. 7. Пісня Бескиду.
2. 7. Чесна Сузання.

Театр прийме до творів і басів.

КІНА.

АПОЛЬО: „Ліди з азула“ на осн.
М. Горького.
АТЛАНТИК: „Тайний агент“ із Сіль-
вією Сідней.

БАЛТИК: „Від вітків до тетеряги“
„Р. 107 знову постріл“.

ВАНДА: „Нова жінка прадля“, „О-
сер на продаж“.

ГРАЖІНА: „Ковані зуби“ з Амсою
Омдеро, „Армія Вей“.

ЕВРОПА: „Не знала кохання“, „Біль-
ше ніж секретарка“.

КАСІНО: „Гришний Біл“ з Волесом
Бірі.

КОПЕРНИК: „Криза над Гоголем“,
„Відліт сміливця“.

МАРУСЕНЬКА: „Салам та тіні жінки“
„Семантика жінки світ“.

МЕТРО: „За хвилину шоста“, „Ніт з
сестри“.

МІРАЖ: „Наречені“ із Мартон Егер.
МУЗА: „Діма на два тижні“, „Малі
молитви“ із Шера Тешиль.

ПАЛЮС: „Будуємо і живі“, „Вороне“,
ПАКО: „Я знову“ з Даміскою Даріс.
РАЙ: „Наречені з Вілія“ з Мартон
Егер.

РІАЛТО: „Народний вірш“, „Як нам
подобається“ (на осн. Шекспіра).
РОКІС: „Фрешка уласного світ“.

СВІТ: „Я вми“, „Адміралів син“.
СТИЛЕВ: „Пратер“ і ревія.
ТОН: „Бунт вояків“, „Світла буди-
вля“.

УТІХА: „Люди-зав“ і ревія.
ХІМЕРА: „Королева перадики“.

ФОТОПЛЯСТИНОК:

(на Марієнці 8).
„Синет“.

ФОТОПЛЯСТИНОК „Світлоді“ (Пасан
Гасмане ч. 7).
„Швація, Норвегія, Львів“.

Львівське Радіо.

П'ятниця, 24. червня 1938.

7.00 Рад. денник. 7.15 Концерт військ.
орк. 8.00 Добрийдень наймолодшим: о-
лов. В. Герца „Театральний попас“ і
мелодії та пісення з пл. 11.00 Для по-
взбавлення. 11.20 Шуми: Квартет А-дур
оп. 41. ч. 3. з пл. 12.03 Полудні. акад.
14.00 Легка музика з пл. 14.15 Популяр-
на музика з пл. 15.00 Вірші. 15.10 Про-
грама на завтра. 15.15 Невідомі союзна-
ки та вороги, гутірка для старших ді-
тей. 15.30 Гутірка з хором. 15.45 Гос-
подарські вістки. 16.00 Рад. орк. 16.45
„Ц. О. П.“ репортаж. 17.00 Вісник вісти
з міста та провінції. 17.10 Нар. забави.
17.45 Найновіша українська література
виг. Ол. Бабій. 17.55 Галло! Повірі! 18.00
Цікаві та технічні та природи. 18.10 Форт.
18.40 Літер. новини. 19.00 Рад. концерт
у англ. тріо „Нью Джорджія“: арфа,
флет, піан. (тралом з Львівом). 19.30
30.35 Актуальна гутірка. 19.40 Свято-
вськеский вечір, рад. концерт, орк., со-
бран. 20.45 Веч. денник. 21.00 Програма
реверса. 21.10 Танк. музика у вик.
орк. 21.50 22.00 Спорт. 22.05 Житий кон-
церт балетів. 23.00 Ост. вістки. 23.15—
23.55 Легка й танк. музика з пл. (назва
Варшава II).

Субота, 25. червня 1938.

6.45 Рузівка. 7.00 Рад. денник. 7.15
Орк. 8.00 Кітаско тижня. 8.15 Для по-
взбавлення. 11.00 Для повзбавлення. 11.20 Твори
Юліана Альбеница. пл. 12.03 Полудня
академія. 14.00 Легка музика з пл. 14.15
Орк. 15.05 Господарські та суспільні
вістки. 15.10 Програма на завтра. 15.15
Театр Умані для дітей: „Малі джор-
джія“ на осн. Берншта. 15.45 Господарські
вістки. 16.00 Мікрофон серед вір. 16.45
„Ц. О. П.“ репортаж. 17.00 Вісник вісти
з міста та провінції. 17.10 Із спікерів
академія. 17.45 Спортивні відомості.
17.55 Галло! Спорт! 18.00 Наша програ-
ма. 18.10 Концерт хорів нагороджених
у конкурсі. 18.15 Волни у поезії. 19.00
Вісн. творів з супр. форт. 19.25. 20.55
Актуальна гутірка. 19.35 Тріо Лео-
вського. 20.00 „Лід Оточком“ акад. для ді-
тей. На морі. 20.45 Веч. денник. 21.00 Гу-
тірка зі слухачами. 21.10 А в суботу ве-
село, концерт орк. 21.50 Спорт. вістки.
22.00 Голоса несподіванок. 23.00 Ост.
вістки. 23.05—23.55 Танкова музика з пл.
(назва Варшава II).

Неділя, 26. червня 1938.

7.15 Ранішня пісня. 7.20 Концерт орк.
8.00 Радіо-денник. 8.15 Для селя: Га-
лоси. Актуальна гутірка. Музика з пл.
Над тим будемо радити. 8.35 Львів адо-
рожить. 8.40 Про відкриття варієтє ка-
пелли пошани та її привітання. 8.50
Про експорт наших місних виробів. 9.05
Музика з пл. 9.15 Новий Сант — стоїти
на Зеленому Підгіллі. 11.45 Муз. осяда.
12.05 Муз. поранок. орк., сопран. форт.
13.00 Кітаско мого дитинства. літер. ко-
рис. 13.15 Музика дути орк. хор. 15.00
Для селя: Огляд різних різних продук-
тів. Радіо-концерт у хліборобстві. На Зе-
ленім Підгіллі. „У хліборобстві“ форт. а
„На Тадея“ рецитат. Ол. Ярат. Село Пото-
чеське у Ст. Галицькій заклади водопо-
воду. 16.30 Театр Умані: „Загрозливий
курорт“. 17.05 Гутірка про самості. 17.10
Музика з пл. 17.20 Звуковий тижень.
18.00 Радіо-ауд. ефірація. дитя орк., со-
аїсти. у перерві коло год. 18.55 Хвилина
бюра студії. 19.50 Актуальна гутірка.
20.00 Програма на завтра. 20.05 Наш во-
доспорт у Поточиськах. словесно-муз.
акад. 20.55 Спорт. 20.40 Політ. осяда. 20.50
Веч. денник. 21.00 „Та йой“ вес. акад.
22.00 „Дов Паскаль“ оп. Дюпонтіна (з
окоротенні). тралом з Мільно. 23.00 Ост.
вістки. 23.05—23.55 Популярний концерт
із пл. (назва Варшава II).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

П'ятниця, 24. червня 1938.

БЕРЛІН 17.00 Балли у вик. солістів.
18.00 Рад. музика. 20.00 Муз. дрібни-
ки. 20.50 21.00 Симф. концерт. БЕР-
МІНСТЕР 21.15 Нар. пісні. БРНО 21.00
22.00 „Мілон“ оп. Томаса. III. діл. БУ-
ДАПЕНТ 12.00 Солісти. 13.30 Циг. муз.
14.45 19.00 Форт. 19.50 20.00 21.00
„Травіста“ оп. Верді з пл. ВІДЕНЬ

18.00 Молодь грає і співає. КОШІНЦІ
18.00 Для Закарпаття. МІЛАН 19.30
Рад. музика. 21.00 Рад. мелодії. 21.30
22.00 23.00 Симф. концерт. ПРАГА 17.20
Квартет во-дур Кромор-Крамача. 18.20
Популярний концерт. 19.30 20.00 „Бел-
оп. Лупина у окоротенні. 21.00 Концерт
філія. РАДІО ПАРИ 20.15 Пісні. 20.30
21.00 22.00 Театр Умані „Ан кер ту неф-
ком. Віліяма. РІМ 17.15 Скрипка, форт.
19.30 Рад. музика. 21.00 22.00 „Роман-
ське“ оп. Пієтрія. СОФІЯ 18.00 Легка
музика. 20.00 Популярна музика.

Субота, 25. червня 1938.

БЕРЛІН 15.30 Балетова музика. 19.00
Рад. музика. 20.00 21.00 Вес. вечір. БУ-
ГОРОД 20.00 Нар. пісні. 21.00 Концерт
хору. БУДАПЕНТ 12.05. 17.30. 18.00 Орк.
19.00 Нар. пісні у супр. шг. орк. 22.45
Симф. концерт. ВІДЕНЬ 10.30 Рад. муз.
12.00 Танк. злого світа. 13.15 Танк. дав-
нього Вілія. 15.30 з Гавальських островів
до Нової Зеландії. а муз. іл. 18.00 Вок.
акад. 20.00 21.00 Вечір танку. КЕЛЬН
20.15. 21.00 „Весела адома“ оп. Лігара.
КОШІНЦІ 7.50. 18.00 Для Закарпаття: Гу-
тірка. Пісні Радіоміліва. МІЛАН 17.15
Танкова музика. 21.00. 22.00. 23.00 „Лі вія
деши фінестра“ оп. Зандола. ПРАГА
18.20 Салон. муз. РАДІО ПАРИ 20.15
Пісні. 20.30. 21.00 Театр Умані. 21.10 Кабе-
рет. 22.05 Симф. музика. РІМ 17.15 Форт.
19.30 Рад. музика. 21.00. 22.00 Комедія.
СОФІЯ 20.00 Спіл. 20.45. 21.00 Концерт.

Неділя, 26. червня 1938.

БЕРЛІН 20.00. 21.00 Орк. сопран. барит.
арфа. ВІГОРОД 20.00 Нар. пісні. БУ-
ДАПЕНТ 15.50 Циг. музика. 17.00 Хор.
19.25 Спіл. 21.45 22.00 Орк. концерт. ВІ-
ДЕНЬ 12.00 Рад. концерт. фортепіано.
13.35 Пісні та сир. твори у вик. сол. 18.20
Нар. пісення та мелодії. 19.10 Кітаско
на казир. і романтична музика у вик.
симф. квартету. 20.00 21.00 Оперетивні ме-
лодії. МІЛАН 17.15 18.00 Симф. кон-
церт. сучасна ліментація і італ. музика.
21.00 Комедія. 21.35 22.00 Концерт тріа.
МІНХЕН 20.00 21.00 „Семіський ш-
рульман“ оп. Росіні. ПРАГА 15.30 Лег-
ка музика та пісні. 17.50 Легка музика.
18.30 Рад. музика. 19.25 Салон. музика.
20.00 Хор. РАДІО ПАРИ 20.15 Пісні. 20.30
21.00 22.00 Фр.-акад. концерт. РІМ 17.00
18.00 Рад. мелодії. 21.05 22.00 23.00 Ве-
чір опер: „Діспетей аматі“ Парелія.
„Лі ліпа-шана деллі самбода“ муз. каз-
ка Прателі.

Радіокутик.

РАДІО ТА ЗЛОДІІ АВТ.

Славний львівський Скотланд Ярд
заснував спеціальний відділ для по-
борювання криминальної автошпигуна-
ції. Від часу його заснування від-
діл дістає денно 2000 телефонічних по-
кликів. Вручає по місті тижньо авт. за-
обезпечити з радіо-апаратури та які є в
постійному контакті з центральною ви-
сильною службою. В кількох випадках
вдалося затримати злодія авто вже по
15 хвилинах від хвилин, коли злодія-
вали погнали.

ДЕБЮТ НЯЖНИ.

Маленька голландська дівчинка Беатрі-
че, яка має щойно кілька місяців, дебю-
тувала перед мікрофоном. Голландське
радіо трансмітувало переможну дитини
книжку, викладаючи по аудіцію також
і до Голландських Індій. Перш ніж слово
було введено, а в моменті хрещення, ко-
ли замовила музика, роздався голос ма-
лої няжнички. В цілі Голландії, на Яві, Су-
мастрі та Борнео тисячі слухачів звору-
шилися на голос дитини і майбутньої
королеви.

БІРЖА.

Львів 23 червня 1938

Гроші.

Куліно-продажа: Бельгій. 90-12.
89-95. Долари американські 5.23-50. 5.27-50
Долари канад. 5.33-50—5.31-00. Ф. америка-
гоз. 24-91—29-21. Франки фр. 13-91—
14-61. Франки швейцарські 12-45—12-65
Фунти англ. 26-39—26-23. Гвінея ланс
100-25—99-75. Корони ч. 130-1—11-90 Вар.
дан. 117-80—116-90 Нор. нори. 132-88.

131-70. Корони шв. 116-00—135-10. Лир
італ. 23-60—21-70. Марки фінан. 11-00
—11-25. Марки нім. 7-60—7-80. Тал.
Англ. 26-20—25-95. Марки шв. швейц. 102-00
—96-00

Львів.

Банк Польський 118-00 Цукор 34-00
Вугіль 27-50. 27-50. Ланолін 74-25. Ма-
жети 12-50. Островські 57-25. Старожили
35-50. 13-50. Габербуш 47-25.

Львів.

4 і піл пром. внутр. 65-00. 65-50. 3 іл.
1 см. 81-38. серія 90-50 3 поз. іл. 1 см.
82-50 серія 92-25 з. коверс. 70-50 грек.
дол. 42-18 з. коверс. 67-11
Тендерів вдержати.

ЩИНИ „МІСЛОСЛОЖУ“

Львів, 23. червня 1938.

1 кг. масла десерт. бачок без оп. 22-10
1 кг. масла бачков. вид. з опак. 21-10
1 кг. масла експорт. за тавот. 21-10
молочко 14-15 (ст.
являюча) 1-00
Тендерів на масло й молоко вдержати
на щини вивозити.

Оповіді.

Мертви адожені в Адміністрації „Ді-
ла“: На допомогу Тураничній ар. 25-
адожила Софія Шуровська. Висліла.

МЕШКАННЯ

МЕШКАННЯ трикімнатні III. поз. по-
лий комфорт нова будова вул. Галиць-
ка 11 а (біля Політехніки) до заважу.

1938-39

СОНЯШНА умебльована кімната з пар-
кетом до заважу. Будівлі 7. Зголосили
Кравецького 25. III. п. джер. 15.

1938-39

ПІДПРИЄМСТВА

300 ЗОЛ. до обороту на короткий тер-
мін шукат купец. Поваж. добохити
на. Оферти до „Діла“ під „Робулам“
1938-39

МАТРИМОНІАЛЬНІ

ПРИЯДУ в суботу в 6. год. Не працює
у Львові і тому не прийшло 15. 1938-39

РІЖНІ

ЩЕ НЕДАВНО соціальний готельний по-
середок виповнів престижний готельний
до Швайцарії — який всім відомий
регіональні частини має постійні П-
ТЕРМАН, Сінтсуська чотиривантаж.
1126-62

ОГОЛОШЕННЯ.

Вул. Потоцького — ріл. Департаменту
НОВОВІДЧИНЕНА

ХАРЧІВНЯ МОЛОЧАРНИ

видає смажні на десертному маслі
річкордні обіди, сніданки і пере-
куски по уміркованій ціні. Дя-
кує за прекрасний.
Власних В. Крижанівський 1-3

ПІТ

МІГ, РУК, ПАХВИ
і т. п. зникли при зникненні спільно-
ного пенного і міндалового лави

луару „CSAVE“ 50 сот.
Пробний пакет. Перфумарі

С. ФЕДЕРА

Львів, вул. СІКСТУСЬКА 1
ФІЛІЯ КОПЕРНИКА 15 а
ФІЛІЯ: вул. ГАЛИЦЬКА 4 а

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 2 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 м. одношпальтовий або його місце з руб. різні оголошення	2.00	Дрібні оголошення від слів:	Остання сторінка 1/1	2.00
1 м. одношпальтовий в товоті і новинах	0.80	матримоніальні і приват. кореспонденція по аудію, продаж, заваж. і т. п.	Остання сторінка 1/2	1.00
1 м. одношпальтовий на першій сторінці	0.30	шукачі праці	Остання сторінка 1/4	0.50
		слова товотим друком подвійно.	Остання сторінка 1/8	0.25